

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
канатних доріг

Загальна частина

1. Цей Технічний регламент визначає вимоги щодо надання на ринку та вільного обігу компонентів безпеки та підсистем для канатних доріг щодо проектування, спорудження та введення в експлуатацію нових канатних доріг та розроблений на основі Регламенту ЄС 2016/424 Європейського Парламенту та Ради від 09 березня 2016 р. про канатні установки, що скасовує Директиву 2000/9/ЄС.

2. Дія цього Технічного регламенту поширюється на нові канатні дороги, що введені в обіг після набрання ним чинності, розроблені для перевезення людей, до модифікації канатних доріг, які потребують нової оцінки відповідності, а також до підсистем та компонентів безпеки для канатних доріг.

3. Вимоги цього Технічного регламенту не поширюються на:
ліфти, які підпадають під дію Технічного регламенту ліфтів і компонентів безпеки для ліфтів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 червня 2017 р. № 438 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 54, ст. 1631);

канатні дороги, що віднесені до об'єктів історичної, культурної або національної спадщини, які були введені в експлуатацію до 01 січня 1986 р. і досі функціонують, при цьому в їхній проект або конструкцію, в тому числі розроблені спеціально для них підсистеми та компоненти безпеки, не було внесено жодних суттєвих змін;

об'єкти, призначені для цілей аграрного або лісового господарства;

канатні дороги для обслуговування гірських притулків та хатин, призначених виключно для транспортування вантажів та спеціально призначених осіб;

стаціонарне або мобільне обладнання, спроектоване суто для дозвілля та розваг, а не як засіб для транспортування людей;

гірничодобувні об'єкти або інші промислові стаціонарні об'єкти промислового використання;

об'єкти, в яких користувачі або засоби для їхнього перевезення знаходяться на воді.

4. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

бугельний підйомник – канатна дорога, що тягне пасажирів за допомогою відповідного обладнання уздовж підготовленої траси;

вимоги до технічного обслуговування – усі технічні положення та інструменти, що мають вплив на проектування та спорудження і необхідні для технічного обслуговування, розроблені для безпечної експлуатації канатної дороги;

інфраструктура – станційна споруда або споруда вздовж лінії, спеціально розроблена для кожної канатної дороги та споруджена на місці, в якій враховано проектну схему та дані системи, і яка необхідна для спорудження та функціонування канатної дороги, в тому числі фундамент;

канатна дорога – цілісна стаціонарна система, що складається з інфраструктури та підсистем, спроектована, споруджена, зібрана та введена в експлуатацію з метою перевезення людей, в якій силу тяги забезпечують канати, натягнуті вздовж лінії руху;

компонент безпеки – будь-яка частина обладнання або будь-який пристрій, призначений для вбудування у підсистему або канатну дорогу з метою забезпечення функції безпеки, невиконання якої загрожує безпеці або здоров'ю пасажирів, обслуговуючого персоналу або третіх сторін;

підвісна канатна дорога – канатна дорога, в якій засоби перевезення підвішені на одному або кількох канатах, що забезпечують їх рух;

підсистема – система з переліку додатка 1 або комбінація таких систем, призначена для вбудування у канатні дороги;

рейковий фунікулер – канатна дорога, в якій один або два канати рухають засоби перевезення по колії, що може пролягати по землі або підтримуватися стаціонарними спорудами;

технічні експлуатаційні вимоги – усі технічні положення та інструменти, які мають вплив на проектування та спорудження і необхідні для безпечної експлуатації канатної дороги.

У цьому Технічному регламенті інші терміни вживаються у значеннях, наведених в Законах України „Про стандартизацію”, „Про технічні регламенти та оцінку відповідності”, „Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”, „Про загальну безпечність нехарчової продукції”, „Про акредитацію органів з оцінки відповідності”.

Надання на ринку підсистем та компонентів безпеки

5. Підсистеми та компоненти безпеки повинні надаватися на ринку, у разі коли вони відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

Введення канатних доріг в експлуатацію

6. Канатні дороги, на які поширюється дія цього Технічного регламенту, можуть бути введені в обіг і експлуатацію за умови їх

відповідності вимогам цього Технічного регламенту, належного монтажу, технічного обслуговування та використання за призначенням та не становлять загрози для здоров'я та безпеки людини або для безпеки майна.

7. Компоненти безпеки для канатних доріг, на які поширюється дія цього Технічного регламенту, можуть бути надані на ринку та введені в експлуатацію за умови відповідності вимогам цього Технічного регламенту та належного вмонтування, технічного обслуговування та використання за призначенням.

8. Канатні дороги, що відповідають національним стандартам, або частинам таких стандартів, вважають такими, що відповідають основним вимогам, викладеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту, які охоплені такими стандартами або їхніми частинами.

9. Вимоги нормативно-правових актів та нормативних документів щодо забезпечення захисту людей та, зокрема, працівників під час експлуатації канатних доріг не можуть передбачати модифікацію такого обладнання у спосіб, не передбачений цим Технічним регламентом.

Суттєві вимоги

10. Канатні дороги та їхня інфраструктура, підсистеми і компоненти безпеки повинні відповідати застосовним до них суттєвим вимогам, наведеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

Вільний обіг підсистем та компонентів безпеки

11. На території України не повинно заборонятися, обмежуватися чи перешкоджатися надання на ринку компонентів безпеки або підсистем, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

Аналіз безпеки та звіт з безпеки для запланованих канатних доріг

12. Особа, відповідальна за спорудження канатної дороги, визначена відповідно до чинного законодавства, повинна здійснити аналіз експлуатаційної безпечності запланованої канатної дороги або делегувати його здійснення.

13. Аналіз безпеки, проведення якого вимагається для кожної канатної дороги, повинен:

- 1) враховувати усі передбачені режими експлуатації;
- 2) здійснюватися визнаним або встановленим методом;
- 3) враховувати поточний стан техніки та складність відповідної канатної дороги;

4) забезпечувати, щоб у проекті та конфігурації канатної дороги було враховано особливість ландшафту та найнесприятливіші ситуації з метою забезпечення задовільних умов безпеки;

5) охоплювати усі аспекти безпеки канатної дороги, а також зовнішні фактори в контексті її проектування, спорудження та введення в експлуатацію;

6) давати можливість визначити з минулого досвіду ризику, ймовірність виникнення яких під час експлуатації канатної дороги є високою.

14. Аналіз безпеки повинен також включати аналіз компонентів безпеки та їх вплив на установку канатної дороги та відповідні підсистеми, які вони вводять у дію, таким чином, щоб запобіжні пристрої:

1) були здатні реагувати на первісний збій або несправність таким чином, щоб залишатися у стані, який гарантує безпеку, у режимі з меншим навантаженням або в режимі підвищеної безпеки;

2) були взаємозамінними та контрольованими; або

3) були такими, щоб ймовірність їхньої відмови можливо було оцінити, і їх можливо було порівняти з критеріями, викладеними у підпунктах 1 та 2 цього пункту.

15. Аналіз безпеки використовується для складання переліку ризиків та небезпечних ситуацій, для формування рекомендацій щодо заходів, передбачених для опрацювання таких ризиків та визначення переліку підсистем та компонентів безпеки для вбудування у канатну дорогу.

16. Результати аналізу безпеки необхідно включати до звіту з безпеки.

Дозволи на канатні дороги

17. Спорудження та введення в експлуатацію канатних доріг, які розташовані на території України, здійснюється відповідно до законодавства у сфері містобудівної діяльності .

18. Особа, відповідальна за спорудження канатної дороги, визначена згідно з чинним законодавством, повинна надати центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, звіт з безпеки, зазначений у пунктах 12 – 16, декларацію про відповідність та інші документи, які стосуються відповідності підсистем та компонентів безпеки, а також документи, що стосуються характеристик канатної дороги. У документах, що стосуються канатної дороги, також повинні бути зазначені необхідні умови, в тому числі умови обмеження експлуатації, а також усі деталі, що стосуються роботи, нагляду, налагодження та технічного обслуговування канатної дороги. Примірник таких документів зберігається на канатній дорозі.

19. У випадку модифікацій важливих характеристик, компонентів безпеки або підсистем існуючих канатних доріг, для яких необхідне отримання нового дозволу на введення в експлуатацію, такі модифікації та їхні наслідки для канатної дороги в цілому повинні відповідати основним вимогам, наведеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

20. На території України не повинні застосовувати процедури, що зазначені в пункті 17 цього Технічного регламенту, щоб забороняти, обмежувати або перешкоджати, на підставі охоплених цим Технічним регламентом положення, спорудження та введення в експлуатацію канатних доріг, які відповідають цьому Технічному регламенту та не становлять загрози для здоров'я і безпеки людини або безпеки майна за умови їх належного встановлення відповідно до призначення.

21. На території України не повинні застосовувати процедури, що зазначені в пункті 17 цього Технічного регламенту, щоб забороняти, обмежувати або перешкоджати введенню в обіг компонентів безпеки або підсистем, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

Експлуатація канатних доріг

22. На території України повинно бути забезпечено, те що канатна дорога залишається в експлуатації лише за умови її відповідності вимогам, зазначеним у звіті з безпеки.

23. У разі, якщо **введена в експлуатацію** канатна дорога, яка використовується за призначенням, може становити загрозу для здоров'я і безпеки людини або безпеки майна, необхідно вжити всіх заходів щодо обмеження умов експлуатації канатної дороги або заборонити її експлуатацію.

Обов'язки суб'єктів господарської діяльності

Обов'язки виробників

24. У разі введення в обіг своїх компонентів безпеки або підсистем, або під час вбудування їх у канатну дорогу виробники повинні гарантувати, що таке обладнання було розроблено і виготовлено відповідно до суттєвих вимог щодо безпечності, викладених у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

25. Виробники компонентів безпеки або підсистем складають технічну документацію, зазначену у додатку 8 («технічна документація») до цього Технічного регламенту, та проводять належну процедуру оцінки відповідності, зазначену у пунктах 52 – 54 цього Технічного регламенту, або забезпечують її проведення.

Якщо у разі проведення процедури, зазначеної у першому абзаці цього пункту, було підтверджено відповідність компонента безпеки або підсистеми застосовним вимогам, виробники складають декларацію про відповідність та наносять знак відповідності.

26. Виробники мають зберігати технічну документацію та декларацію про відповідність протягом 30 років після введення в обіг компонента безпеки або підсистеми.

27. Виробники повинні забезпечувати застосування процедур, необхідних для підтримання відповідності серійного виробництва вимогам цього Технічного регламенту. Належним чином повинні враховуватися зміни в конструкції чи робочих параметрах компонента безпеки або підсистеми та зміни в національних стандартах або інших технічних специфікаціях, посиланням на які декларують відповідність компонента безпеки або підсистеми, повинні бути належним чином враховані.

У разі визнання доцільності врахування ризиків, які становлять підсистеми або компоненти безпеки, виробники, з метою захисту здоров'я та безпеки пасажирів, обслуговуючого персоналу та третіх осіб, повинні проводити випробування зразків компонентів безпеки або підсистем, наданих на ринку, досліджують підсистеми та компоненти безпеки, що не відповідають вимогам, і випадки відкликань таких компонентів безпеки або підсистем та і в разі потреби вести облік таких звернень і випадків їх відкликання, а також інформувати розповсюджувачів про поточні результати такого моніторингу.

28. Виробники повинні гарантувати, що на їх підсистемах або компонентах безпеки, які вони надають на ринку, вказано тип, партію, серійний номер або інший елемент, що дозволяє їх ідентифікувати.

Якщо розмір чи інші особливості компонента безпеки або підсистеми не дозволяє цього, таку необхідну інформацію зазначають на упаковці або в документі, що супроводжує компонент безпеки або підсистеми.

29. Виробники повинні зазначати на компоненті безпеки або підсистемі своє найменування, комерційне найменування або зареєстровану торговельну марку і контактну поштову адресу або, якщо це неможливо, розміщують цю інформацію на його упаковці або в документі, що супроводжує підсистему або компонент безпеки. Адреса повинна вказувати на єдине місце, за яким можна звернутися до виробника. Контактні дані наводяться відповідно до закону про порядок застосування мов. Якщо виробник зазначає адресу веб-сайту, він забезпечує регулярне оновлення та доступ до інформації на цьому веб-сайті.

30. Виробники забезпечують, щоб підсистема або компонент безпеки супроводжувалися копією декларації про відповідність, інструкціями та інформацією щодо безпеки, які складені відповідно до закону про порядок

застосування мов. Зазначені інструкції та інформація щодо безпеки повинні бути викладені чітко, зрозуміло та доступно.

Однак, якщо велика кількість компонентів безпеки або підсистем доставляється одному суб'єктові господарської діяльності або користувачеві, відповідна партія або вантаж може супроводжуватися одним примірником декларації про відповідність.

31. Виробники, які вважають або мають підстави вважати, що підсистема або компонент безпеки, який вони ввели в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, повинні негайно вжити коригувальних заходів, необхідних для приведення цього компонента безпеки або підсистеми у відповідність, вилучення його з обігу або відкликання, залежно від ситуації. У разі, якщо підсистема або компонент безпеки створює ризик, виробники повинні негайно повідомити про це відповідному органу державного ринкового нагляду, зокрема, подати йому докладні відомості про невідповідності та будь-які вжиті коригувальні заходи.

32. На вмотивований запит органу державного ринкового нагляду виробники повинні надати йому всю інформацію та документацію, необхідну для доведення відповідності компонента безпеки або підсистеми вимогам цього Технічного регламенту, яка складається державною мовою. Зазначена інформація та документація можуть бути надані в паперовій чи електронній формі. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду виробники повинні співпрацювати з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становлять введені ними в обіг підсистеми або компоненти безпеки, які вони ввели в обіг.

Обов'язки уповноважених представників

33. Виробник може на підставі письмового доручення визначити уповноваженого представника.

Обов'язки, визначені у пункті 24 цього Технічного регламенту, та обов'язки щодо складення технічної документації не повинні включатися до доручення, одержаного уповноваженим представником.

34. Уповноважений представник повинен виконувати завдання, визначені в дорученні, одержаному від виробника. Доручення повинно давати змогу уповноваженому представнику виконувати обов'язки, зокрема щодо:

зберігання декларації відповідності та технічної документації для надання їх на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг компонента безпеки або підсистеми;

надання на вмотивований запит органу державного ринкового нагляду всієї інформації та документації, необхідної для доведення відповідності компонентів безпеки або підсистем;

забезпечення на вимогу органу державного ринкового нагляду співпраці з

ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становить компонент безпеки або підсистема, на який поширюється дія доручення, одержаного уповноваженим представником.

Обов'язки імпортерів

35. Імпортери повинні розміщувати на ринку лише вимогам цього Технічного регламенту сумісні підсистеми або компоненти безпеки, які відповідають.

36. Перед введенням компонента безпеки або підсистеми в обіг імпортери повинні пересвідчитися, що виробник провів відповідну процедуру оцінки відповідності згідно з пунктами 52 – 54 цього Технічного регламенту. Вони повинні пересвідчитися, що виробник склав технічну документацію, що на підсистему або компонент безпеки нанесено знак відповідності технічним регламентам, і він супроводжується декларацією про відповідність, інструкціями та інформацією про безпеку і, за певних обставин, іншими необхідними документами, а виробник дотримався вимог, визначених у пунктах 28, 29 цього Технічного регламенту.

Якщо імпортер вважає чи має підставу вважати, що підсистема або компонент безпеки не відповідає суттєвим вимогам щодо безпечності, що наведені у додатку 2 до цього Технічного регламенту, він не повинен вводити підсистему або компонент безпеки в обіг, доки його не буде приведено у відповідність. У разі, якщо підсистема або компонент безпеки становить ризик, імпортер повинен повідомити про це виробника та органи державного ринкового нагляду.

37. Імпортери повинні зазначити на компоненті безпеки або підсистемі своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку та контактну поштову адресу, за якою з ними можна зв'язатися, а в разі потреби на упаковці чи в документі, що супроводжує компонент безпеки або підсистему. Контактні дані наводяться відповідно до закону про порядок застосування мов.

Якщо імпортер наводить адресу веб-сайту, він забезпечує регулярне оновлення та доступ до інформації на цьому веб-сайті.

38. Імпортери повинні забезпечити супроводження підсистеми або компонента безпеки інструкціями та інформацією щодо безпеки, які складені відповідно до закону про порядок застосування мов.

39. Імпортери повинні забезпечувати, щоб умови зберігання чи транспортування підсистеми або компонента безпеки під час перебування під їх відповідальністю не ставили під загрозу його відповідність вимогам щодо охорони здоров'я та безпеки, зазначеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

40. У разі визнання доцільності врахування ризиків, які становить підсистема або компонент безпеки, імпортери з метою захисту здоров'я та безпеки пасажирів, обслуговуючого персоналу та третіх сторін, повинні проводити випробування зразків компонентів безпеки або підсистем, що надані на ринку, розглядати звернення, досліджувати і в разі потреби вести облік таких звернень на підсистеми та компоненти безпеки, що не відповідають вимогам цього Технічного регламенту, і випадків їх відкликання, а також інформувати розповсюджувачів про поточні результати такого моніторингу.

41. Імпортери, які вважають або мають підстави вважати, що підсистема або компонент безпеки, які вони ввели в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, повинні негайно вжити коригувальних заходів, необхідних для приведення цього компонента безпеки або підсистеми у відповідність, з вимогами цього Технічного регламенту, його вилучення з обігу та/або відкликання (у разі потреби). У разі, якщо підсистема або компонент безпеки становить ризик, імпортери повинні негайно повідомити про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подати йому докладні відомості, зокрема про невідповідність такого компонента безпеки або підсистеми вимогам цього Технічного регламенту та будь-які вжиті коригувальні заходи.

42. Імпортери повинні протягом 30 років після введення в обіг компонента безпеки або підсистеми, зберігати копію декларації про відповідність і в разі потреби документи щодо схвалення системи управління якістю для надання їх на запити органів державного ринкового нагляду та забезпечувати можливість надання цим органам за їх запитом доступу до технічної документації.

43. На вмотивований запит органу державного ринкового нагляду імпортери повинні надати йому всю інформацію та документацію (в паперовій або електронній формі), необхідну для доведення відповідності компонента безпеки або підсистеми вимогам цього Технічного регламенту, яка складається державною мовою. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду імпортери повинні співпрацювати з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становлять введені ними в обіг компоненти безпеки або підсистеми.

Обов'язки розповсюджувачів

44. Під час надання на ринку компонента безпеки або підсистеми розповсюджувачі повинні діяти відповідно до вимог цього Технічного регламенту.

45. Перед наданням на ринку компонента безпеки або підсистеми розповсюджувачі перевіряють наявність на підсистемі або компоненті безпеки знака відповідності технічним регламентам, декларації про відповідність і необхідних документів та інструкцій, що складені відповідно до закону про порядок застосування мов, та виконання виробником і імпортером вимог, визначених у пунктах 28, 29 та і 37 цього Технічного регламенту.

Якщо розповсюджувач вважає чи має підставу вважати, що підсистема або компонент безпеки не відповідає суттєвим вимогам щодо безпечності, визначеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту, він не повинен надавати на ринку підсистему або компонент безпеки, доки їх не буде приведено у відповідність. У разі, якщо підсистема або компонент безпеки становить ризик, розповсюджувач повинен повідомити про це виробника або імпортера та відповідному органу державного ринкового нагляду.

46. Розповсюджувачі повинні забезпечувати, щоб умови зберігання чи транспортування компонента безпеки або підсистеми, під час перебування під їх відповідальністю, не ставили під загрозу його відповідність суттєвим вимогам, зазначеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

47. Розповсюджувачі, які вважають або мають підставу вважати, що підсистема або компонент безпеки, який вони надали на ринку, не відповідають цьому Технічному регламенту, забезпечують вжиття коригувальних заходів, необхідних для приведення цього компонента безпеки або підсистеми у відповідність, чи їхнього вилучення або відкликання, залежно від ситуації. У разі, якщо підсистема або компонент безпеки становить ризик, розповсюджувачі повинні негайно повідомити відповідному органу державного ринкового нагляду та подати йому докладні відомості, зокрема про невідповідність підсистеми або компонента безпеки вимогам цього Технічного регламенту та будь-які вжиті коригувальні заходи.

48. На вмотивований запит органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі повинні надати йому всю інформацію та документацію (в паперовій або електронній формі), необхідну для доведення відповідності компонента безпеки або підсистеми вимогам цього Технічного регламенту. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі повинні співпрацювати з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становлять надані ними на ринку підсистеми або компоненти безпеки.

Випадки, в яких обов'язки виробників покладаються на імпортерів та розповсюджувачів

49. У разі коли імпортер або розповсюджувач вводить в обіг під своїм найменуванням чи торговельною маркою або модифікує вже введений в обіг підсистему або компонент безпеки у такий спосіб, що це може вплинути на

його відповідність вимогам Технічного регламенту, він вважається виробником та повинен виконувати обов'язки виробника, визначені у пунктах 24 – 32 цього Технічного регламенту.

Ідентифікація суб'єктів господарської діяльності

50. Суб'єкти господарювання повинні надавати органам державного ринкового нагляду за їх запитом інформацію, що дає змогу ідентифікувати:

будь-якого суб'єкта господарювання, який поставив їм підсистему або компонент безпеки;

будь-якого суб'єкта господарювання, якому вони поставили підсистему або компонент безпеки.

Суб'єкти господарювання надають інформацію, визначену у цьому пункті, протягом 30 років після того, як їм було поставлено підсистему або компонент безпеки, та протягом 30 років після того, як вони поставили підсистему або компонент безпеки.

Відповідність компонентів безпеки та підсистем

Презумпція відповідності компонентів безпеки та підсистем

51. Перелік національних стандартів, що є ідентичними гармонізованим європейським стандартам та відповідність яким надає презумпцію відповідності підсистем та компонентів безпеки, суттєвим вимогам щодо охорони здоров'я та безпеки, зазначеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту (далі – перелік національних стандартів), затверджується та оприлюднюється відповідно до закону.

Процедури оцінки відповідності

52. Перед введенням в обіг підсистеми або компонента безпеки, виробник застосовує процедуру оцінки відповідності згідно з пунктом 53 цього Технічного регламенту.

53. Для оцінки відповідності підсистем та компонентів безпеки виробник застосовує одну із процедур:

експертиза типу (Модуль В — тип виробництва) відповідно до додатка 3 до цього Технічного регламенту, у поєднанні з:

відповідність типові на основі забезпечення якості виробничого процесу (Модуль D) відповідно до додатка 4 до цього Технічного регламенту;

відповідність типові на основі перевірки компонента безпеки або підсистеми (Модуль F) відповідно до додатка 5 до цього Технічного регламенту;

відповідність на основі перевірки одиниці продукції (Модуль G) відповідно до додатка 6 до цього Технічного регламенту;

відповідність на основі цілковитого забезпечення якості з експертизою проекту (Модуль Н 1) відповідно до додатка 7 до цього Технічного регламенту.

54. Записи та кореспонденція щодо процедур оцінки відповідності здійснюються державною мовою.

Декларація про відповідність

55. У декларації про відповідність заявляється про дотримання суттєвих вимог щодо безпечності, зазначених у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

56. Декларація про відповідність повинна складатися згідно із примірною структурою, визначеною у додатку 9 до цього Технічного регламенту, містити відомості, визначені у відповідних процедурах оцінки відповідності, викладені у додатках 3 – 7, та постійно оновлюватися. Декларація про відповідність складається державною мовою.

57. У разі коли на підсистему або компонент безпеки поширюється дія кількох технічних регламентів, що передбачають складення декларації про відповідність, повинна бути складена єдина декларація про відповідність таким технічним регламентам. У декларації про відповідність повинні бути зазначені відповідні технічні регламенти, включаючи відомості про їх офіційне опублікування.

58. Шляхом складення декларації про відповідність виробник бере на себе відповідальність за відповідність підсистеми або компонента безпеки вимогам, визначеним у цьому Технічному регламенті.

Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам

59. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно із загальними принципами маркування зазначеним знаком, визначеними законом.

Правила та умови нанесення знаку відповідності

60. Знак відповідності наносять на підсистему або компонент безпеки чи на табличку з технічними даними таким чином, щоб він був видимим, розбірливим і незмивним. Якщо знак відповідності технічним регламентам неможливо нанести або гарантувати через характер компонента безпеки або підсистеми, його наносять на пакування та зазначають у супровідних документах.

61. Знак відповідності наносять до введення в обіг компонента безпеки або підсистеми.

62. Знак відповідності технічним регламентам повинен супроводжуватися ідентифікаційним номером призначеного органу, що залучений до проведення оцінки відповідності на етапі контролю виробництва. Ідентифікаційний номер призначеного органу наноситься таким органом самостійно або згідно з його інструкціями виробником чи його уповноваженим представником.

63. Після знака відповідності технічним регламентам та ідентифікаційного номера призначеного органу можуть бути нанесені інші маркування, що вказують на особливий ризик або використання.

64. Обмежувальні (корегувальні) заходи в разі неналежного застосування знака відповідності технічним регламентам вживаються в установленому законом порядку.

Призначення органів з оцінки відповідності

65. Призначення органів з оцінки відповідності для виконання ними як третіми сторонами завдань з оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом здійснюється відповідно до закону.

66. Органи з оцінки відповідності повинні відповідати загальним вимогам до призначених органів з оцінки відповідності (далі – призначений орган), установленим законом, та спеціальним вимогам до призначених органів, визначеним у пунктах 67 – 87 цього Технічного регламенту.

Вимоги до призначених органів

67. Для цілей призначення, орган з оцінки відповідності повинен відповідати вимогам, визначеним у пунктах 68 – 77 цього Технічного регламенту.

68. Орган з оцінки відповідності повинен бути заснований згідно з законодавством України та мати правосуб'єктність.

69. Орган з оцінки відповідності повинен бути третьою стороною, незалежною від особи, яка надає на ринку чи вводить в обіг підсистеми або компоненти безпеки, які він оцінює.

Орган з оцінки відповідності, який є членом об'єднання підприємців, яке представляє юридичних осіб та/або фізичних осіб-підприємців, що беруть участь у розробленні, виготовленні, постачанні, складенні, використанні чи технічному обслуговуванні підсистем або компонентів безпеки, які оцінює такий орган, може вважатися третьою стороною за умови **доведення незалежності такого органу** та відсутності будь-якого конфлікту інтересів.

70. Орган з оцінки відповідності, його керівництво та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності не повинні бути проектувальником, виробником, постачальником, установником, покупцем, власником, користувачем або спеціалістом з технічного обслуговування підсистем або компонентів безпеки, які вони оцінюють, а також представником будь-якої з таких сторін. Це не повинно виключати можливості використання підсистем або компонентів безпеки, що оцінюються, які необхідні для функціонування органу з оцінки відповідності, або використання такого обладнання для особистих цілей.

Орган з оцінки відповідності, його керівництво та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності не повинні бути прямо залученими до проектування, виробництва або конструювання, продажу, встановлення, використання або технічного обслуговування підсистем або компонентів безпеки, або представляти сторони, залучені в таку діяльність. Вони не повинні займатися жодною діяльністю, що може негативно впливати на незалежність їхніх суджень або добропорядність у зв'язку з діяльністю щодо оцінки відповідності, для якої їх призначають. Зокрема, це стосується консультаційних послуг.

Органи з оцінки відповідності забезпечують, щоб діяльність їхніх дочірніх підприємств або субпідрядників не впливала на конфіденційність, об'єктивність або неупередженість їхньої діяльності з оцінки відповідності.

71. Органи з оцінки відповідності та їх персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, повинні провадити діяльність з оцінки відповідності на належному рівні та бути компетентними у визначеній галузі, вільними від будь-якого тиску і стимулів, зокрема фінансового характеру, що могло б вплинути на результати їх діяльності з оцінки відповідності, зокрема з боку осіб чи груп осіб, заінтересованих у результатах такої діяльності.

72. Орган з оцінки відповідності повинен бути здатним виконувати всі завдання з оцінки відповідності, визначені додатками 3 – 7 до цього Технічного регламенту, та у зв'язку з якими його призначено, незалежно від того чи зазначені завдання виконуються самим органом з оцінки відповідності або від його імені та під його відповідальність.

73. Орган з оцінки відповідності завжди і для кожної процедури оцінювання відповідності та кожного виду чи категорії пристроїв безпеки або підсистем, стосовно яких він був призначений, повинен мати у своєму розпорядженні:

1) кваліфікований та досвідчений персонал, який володіє технічними знаннями для виконання завдань з оцінки відповідності;

2) описи процедур, згідно з якими проводять оцінку відповідності, що забезпечує прозорість та можливість відтворення зазначених процедур. Орган з оцінки відповідності повинен застосовувати відповідні документи (правила,

методики, настанови тощо), а також процедури, що дають змогу розрізняти завдання, які він виконує як призначений орган, та іншу діяльність;

3) процедури для здійснення діяльності, що враховують розмір підприємства, галузь, в якій воно функціонує, його структуру, рівень складності технології відповідного продукту та масовий чи серійний характер процесу виробництва.

Орган з оцінки відповідності повинен мати засоби, необхідні для виконання у відповідний спосіб технічних та адміністративних завдань, пов'язаних з діяльністю з оцінки відповідності, та мати доступ до всього необхідного обладнання або устаткування.

74. Персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, повинен мати:

технічну та професійну підготовку для провадження діяльності з оцінки відповідності, стосовно якої орган з оцінки відповідності призначається чи призначений;

достатній рівень знань про вимоги, що стосуються оцінки відповідності, які вони проводять, та відповідні повноваження для їх проведення;

відповідні знання та розуміння суттєвих вимог щодо безпечності, зазначених у додатку 2 до цього Технічного регламенту, застосовних національних стандартів та відповідних положень законодавства України;

навички складення сертифікатів, протоколів та звітів, які підтверджують проведення оцінки відповідності.

75. Необхідно гарантувати неупередженість органів з оцінки відповідності, їхнього керівництва та персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності.

Оплата праці керівника, заступників керівника органу з оцінки відповідності та персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, не повинна залежати від кількості здійснених оцінок або результатів зазначених оцінок.

76. Персонал органу з оцінки відповідності дотримується професійної таємниці стосовно всієї інформації, отриманої під час виконання завдань згідно з додатками 3 – 7 до цього Технічного регламенту, або з будь-якими положеннями національного законодавства застосовних до них, крім її надання у визначених законом випадках відповідним уповноваженим органам, а також захищати права власності суб'єктів господарювання та їх власну інформацію.

77. Органи з оцінки відповідності повинні брати участь у діяльності зі стандартизації та діяльності секторальної групи призначеного органу, утвореної згідно з відповідним законодавством, або забезпечувати, поінформованість персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність, а також повинні провадити діяльність з урахуванням документів, підготовлених за результатами роботи зазначеної групи, як

загальних настанов.

Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств

78. У разі коли призначений орган залучає до виконання робіт, пов'язаних з оцінкою відповідності, субпідрядника або дочірнє підприємство, він пересвідчується у тому, що зазначений субпідрядник або підприємство є юридичною особою (резидентом чи нерезидентом України), уклали договір обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, і відповідає спеціальним вимогам, визначеним у пунктах 68 – 77 цього Технічного регламенту (крім участі в діяльності секторальної групи призначених органів), та повідомляє про це органу, що призначає.

79. Призначені органи несуть відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами, незалежно від їх місцезнаходження.

80. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт з оцінки відповідності лише за згодою замовника.

81. Призначені органи зберігають для надання на запити органу, що призначає, відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників або дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з додатками 3 – 7.

Обов'язки призначених органів стосовно їх діяльності

82. Призначені органи повинні проводити оцінку відповідності згідно з процедурами оцінки відповідності, зазначеними в додатках 3 – 7 до цього Технічного регламенту.

83. Оцінка відповідності проводиться без навантаження на суб'єктів господарювання з урахуванням галузі, в якій діє підприємство, що замовляє роботи з оцінки відповідності, його характеристик, а саме структури, ступеня складності технології виробництва відповідних підсистем або компонентів безпеки та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

При цьому призначені органи повинні дотримуватися ступеня вимогливості та рівня захисту, що є необхідними для відповідності підсистем або компонентів безпеки вимогам цього Технічного регламенту.

84. У разі коли призначений орган вважає, що виробником не були виконані суттєві вимоги щодо охорони здоров'я та безпеки, зазначені в додатку 2 до цього Технічного регламенту, або відповідних національних стандартах, включених до переліку національних стандартів, чи інших

технічних специфікаціях, зазначений орган вимагає від виробника вжити відповідних коригувальних заходів та не видає сертифіката.

85. У разі коли під час проведення моніторингу оцінки відповідності після видачі сертифіката призначеним органом виявлено, що підсистема або компонент безпеки не відповідає вимогам, він вимагає від виробника вжити відповідних коригувальних заходів і в разі потреби зупиняє або скасовує сертифікат або документ щодо схвалення системи управління якістю.

86. У разі, коли коригувальних заходів не вжито або вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин повинен обмежити сферу призначення і в разі потреби зупинити або скасувати будь-які сертифікати чи документ щодо схвалення системи управління якістю.

Розгляд апеляцій на рішення призначених органів

87. Подання та розгляд апеляцій на рішення призначених органів здійснюються відповідно до закону.

Обов'язки призначених органів стосовно надання інформації

88. Призначені органи повинні інформувати орган, що призначає, про: відмову у видачі, обмеження сфери призначення, зупинення або скасування сертифіката чи документа щодо схвалення системи управління якістю;

обставини, що впливають на сферу та умови призначення таких органів; запити щодо надання інформації про діяльність з оцінки відповідності, одержані ними від органів державного ринкового нагляду;

діяльність з оцінки відповідності, що провадиться в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу діяльність, у тому числі транскордонну та роботи за договорами субпідряду.

89. Призначені органи повинні надавати іншим органам з оцінки відповідності, які призначені згідно з цим Технічним регламентом та провадять подібну діяльність з оцінки відповідності, що охоплює такі самі підсистеми або компоненти безпеки, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів оцінки відповідності, а на запит – також позитивних результатів оцінки відповідності.

Координація призначених органів

90. Відповідна координація та співпраця між призначеними органами здійснюються у формі секторальної групи призначених органів.

Призначені органи повинні брати участь у роботі секторальної групи призначених органів безпосередньо або через визначених представників.

Державний ринковий нагляд і контроль за підсистемами або компонентами безпеки

91. Державний ринковий нагляд і державний контроль за підсистемами або компонентами безпеки здійснюються відповідно до закону з урахуванням вимог цього Технічного регламенту.

92. Заходи до усунення формальної невідповідності вживаються в разі, коли орган державного ринкового нагляду встановить будь-яку таку невідповідність:

знак відповідності технічним регламентам нанесено з порушенням загальних принципів маркування зазначеним знаком, установлених законом, або вимог, визначених у пунктах 60 – 64 цього Технічного регламенту;

не нанесено знака відповідності технічним регламентам;

ідентифікаційний номер призначеного органу, залученого на етапі контролю за виробництвом, нанесено з порушенням вимог, визначених у пунктах 60 – 64 цього Технічного регламенту, або не нанесено;

не складено декларації про відповідність;

декларацію про відповідність складено з порушенням;

органу державного ринкового нагляду не надано доступу до технічної документації або вона є не в повному обсязі чи відсутня;

інформація, зазначена відповідно до пункту 29 або 37 цього Технічного регламенту, відсутня, є неправдивою або не в повному обсязі;

не дотримано одну з вимог, визначених у пунктах 24 – 32 або 35 – 43 цього Технічного регламенту.

Таблиця відповідності

93. Таблиця відповідності положень Регламенту ЄС 2016/424 Європейського Парламенту та Ради від 09 березня 2016 р. про канатні установки, що скасовує Директиву 2000/9/ЄС та цього Технічного регламенту наведена у додатку 10.

Підсистеми

Канатні дороги поділяють на інфраструктуру та підсистеми, що зазначені нижче:

1. Канати і з'єднання канатів.
2. Приводи та гальма.
3. Механічне устаткування:
 - 1) підймальний механізм;
 - 2) стаціонарне обладнання;
 - 3) механічні пристрої уздовж траси.
4. Транспортні засоби:
 - 1) кабіни, крісла або транспортери;
 - 2) підвісна система;
 - 3) привід;
 - 4) з'єднання з канатом.
5. Електротехнічні пристрої:
 - 1) пристрої для здійснення контролю, керування і запобіжні пристрої;
 - 2) засоби зв'язку та інформаційне устаткування;
 - 3) устаткування для захисту від впливу блискавки.
6. Рятувальне устаткування:
 - 1) стаціонарне рятувальне устаткування;
 - 2) пересувне рятувальне устаткування.

СУТТЄВІ ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕЧНОСТІ

Призначення

1. Цей додаток визначає суттєві вимоги, у тому числі придатність до технічного обслуговування та експлуатації, застосовні до проектування, спорудження та введення в експлуатацію канатних доріг, та застосовні до підсистем і компонентів безпеки.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

Безпека людини

2. Безпека пасажирів, обслуговуючого персоналу і третіх осіб є основною вимогою до проектування, спорудження та експлуатації канатних доріг.

Положення безпеки

3. Усі канатні дороги необхідно проектувати, експлуатувати та обслуговувати відповідно до таких положень, які застосовують в заданому порядку:

усунути або, якщо це неможливо, знизити ризики за допомогою проектно-конструкторських робіт,

визначити і вжити всіх необхідних заходів щодо захисту від ризиків, які не можна усунути за допомогою проектно-конструкторських робіт,

визначити і зформулювати запобіжні заходи, які необхідно вжити, щоб уникнути ризиків, які не вдалося повністю усунути за допомогою положень і заходів, зазначених у першому та другому абзацах.

Урахування зовнішніх чинників

4. Канатна дорога повинна бути розроблена і споруджена таким чином, щоб її можна було безпечно експлуатувати, з урахуванням типу канатної дороги, природних та фізичних особливостей місцевості, в якій вона змонтована, навколишніх, атмосферних та метеорологічних факторів, а також можливі споруди і перешкоди, що розташовані в безпосередній близькості на землі або в повітрі.

Розрахунки

5. Канатна дорога, підсистеми та всі її компоненти безпеки повинні бути розраховані, розроблені та виготовлені таким чином, щоб вони могли витримувати з достатнім рівнем безпеки, всі навантаження, що виникають за всіх передбачуваних умов, враховуючи ті, які відбуваються не під час експлуатації, і, зокрема, зовнішнього впливу, динамічних навантажень і втому матеріалів, при цьому необхідно дотримуватись загально визнаних правил, зокрема щодо вибору матеріалів.

Монтаж

6. Канатні дороги, підсистеми та всі компоненти безпеки повинні бути розроблені та сконструйовані у спосіб, що забезпечує можливість їхнього безпечного монтажу та розміщення.

7. Компоненти безпеки повинні бути розроблені таким чином, щоб унеможливити помилки під час монтажу, або за рахунок конструкції, або засобами відповідного маркування на самих пристроях.

Надійність канатної дороги

8. Компоненти безпеки необхідно проектувати, конструювати та використовувати таким чином, щоб у всіх випадках забезпечити їхню власну експлуатаційну надійність та/або безпечність канатної дороги, як визначено в аналізі безпеки, передбаченому у пунктах 12 – 16 цього Технічного регламенту, щоб їх відмова була маловірогідною, і з достатнім запасом міцності.

9. Канатна дорога повинна бути розроблена та побудована таким чином, щоб забезпечити, у разі відмови будь-якого компонента під час її експлуатації, що може загрожувати безпеці, вчасного вжиття відповідних заходів безпеки.

10. Запобіжні заходи, зазначені у пунктах 9 і 10 цього додатка застосовують протягом усього періоду між двома плановими перевірками таких компонентів. Терміни проведення планової перевірки компонентів безпеки повинні бути чітко зазначені у настанові з експлуатації.

11. Компоненти безпеки, вбудовані в канатну дорогу як запасні частини, повинні відповідати основним вимогам цього Технічного регламенту та умовам, що стосуються правильної взаємодії з іншими частинами канатних доріг.

12. Необхідно вживати заходів для забезпечення того, щоб наслідки пожежі в установці канатної дороги не загрожували безпеці людей.

13. Необхідно вживати спеціальних заходів для захисту канатних доріг та людей від впливу блискавки.

Запобіжні пристрої

14. Будь-яку несправність на канатній дорозі, яка може спричинити збій, що загрожуватиме безпеці, необхідно, де це можливо, виявити, зареєструвати, та локалізувати за допомогою запобіжного пристрою. Це також стосується будь-якої передбачуваної за нормальних умов зовнішньої події, яка може загрожувати безпеці.

15. Необхідно забезпечити можливість вимкнути канатну дорогу вручну в будь-який час.

16. Після того, як канатна дорога була вимкнена за допомогою запобіжного пристрою, її не можна перезапустити, якщо не було вжито відповідних заходів

Придатність до технічного обслуговування

17. Канатна дорога повинна бути розроблена і побудована таким чином, щоб забезпечити можливість безпечного проведення планового і спеціального технічного обслуговування та ремонту.

Шкідливий вплив

18. Канатну дорогу проектують і виробляють таким чином, щоб будь-який зовнішній чи внутрішній негативний вплив від шкідливих газів, шуму та вібрації залишався в передбачених межах.

Вимоги до інфраструктури

Розташування, швидкість, відстань між транспортними засобами

19. Канатна дорога повинна бути розроблена для безпечної експлуатації з урахуванням особливостей місцевості, атмосферних і метеорологічних умов, будь-яких можливих споруд та перешкод, що розташовані в безпосередній близькості на землі або в повітрі таким чином, щоб не спричиняти негативного впливу і не загрожувати безпеці за будь-яких умов експлуатації та обслуговування або у випадку операції з порятунку людей.

20. Необхідно зберігати достатню відстань з боків і по вертикалі між транспортними засобами, буксирними пристроями, трасами, канатами тощо, та можливими спорудами і перешкодами, що розташовані в безпосередній

близькості на поверхні землі чи в повітрі, враховуючи вертикальний, поздовжній і поперечний рух канатів та транспортних засобів або буксирних пристроїв за найнесприятливіших передбачуваних умов експлуатації.

21. Максимальну відстань між транспортними засобами та землею необхідно визначати з урахуванням характеру канатної дороги, типу транспортних засобів і рятувальних операцій. Для відкритих вагонів також необхідно враховувати ризик падіння і психологічні аспекти, пов'язані з відстанню між транспортними засобами і землею.

22. Максимальну швидкість транспортних засобів і буксирних пристроїв, мінімальну відстань між ними та їхнє прискорення і ефективність гальмування обирають таким чином, щоб забезпечити безпеку для людини та безпечність експлуатації канатної дороги.

Станції та споруди уздовж траси

23. Станції та споруди уздовж траси проектують, встановлюють та обладнують таким чином, щоб забезпечити стабільність. Вони повинні надавати можливість безпечно скеровувати канати, транспортні засоби і буксирні пристрої та можливість безпечно проводити технічне обслуговування за будь-яких умов експлуатації.

24. Зони входу і виходу канатних доріг повинні бути спроектовані таким чином, щоб гарантувати безпеку руху транспортних засобів, буксирних пристроїв і людини. Рух транспортних засобів і буксирних пристроїв на станціях повинен здійснюватися без ризику для людини з урахуванням можливості активної участі людей у їхньому русі.

Вимоги щодо канатів, приводів і гальм, і до механічного устаткування і електричного обладнання.

Канати та їхні опори

25. Всі заходи повинні бути прийняті відповідно до останніх технологічних досягнень для того, щоб:

- уникнути розриву канатів або їхніх кріплень;
- визначити їхню мінімальну та максимальну межу міцності;
- забезпечити їх безпечний монтаж на опори і запобігти сходженню;
- уможливити контроль за ними.

26. У разі, якщо неможливо попередити всіх ризиків сходження канатів, необхідно вжити заходів, що забезпечити, у випадку сходження, вивільнення канатів і вимкнення канатної дороги без загрози для людини.

Механічне устаткування

Приводи

27. Система приводу канатної дороги повинна мати відповідні функціональні характеристики і можливості, адаптовані до різних систем і режимів експлуатації.

Резервний привід

28. Канатна дорога повинна мати резервний привід з енергопостачанням, яке не залежить від системи основного приводу. Разом з цим, резервний привід не потрібний, якщо аналіз безпеки передбачає, що люди можуть легко, швидко і безпечно покинути транспортний засіб та, зокрема, буксирний пристрій, навіть за відсутності резервного приводу.

Гальмівна система

29. На випадок надзвичайної ситуації необхідно передбачити можливість вимкнення канатної дороги та/або транспортного засобу у будь-який момент за максимально несприятливих умов за показниками навантаження і зчеплення шківу під час експлуатації. Гальмівний шлях повинен бути настільки коротким, наскільки цього вимагає безпека канатної дороги.

30. Показники гальмування повинні бути в належних межах таким чином, щоб забезпечити як безпеку людини, так і задовільну роботу транспортних засобів, канатів і інших частин канатної дороги.

31. У всіх канатних дорогах повинно бути передбачено не менше ніж дві гальмівні системи, кожна з яких здатна виконати зупинку канатної дороги, скоординовані таким чином, щоб автоматично замінити активну систему, коли її ефективності буде недостатньо. Остання гальмівна система канатної дороги повинна працювати якомога ближче до тягового каната. Ця вимога не поширюється на бугельні підйомники.

32. Канатна дорога повинна бути обладнана дієвим механізмом затиску і блокування для захисту від передчасних перезапусків.

Засоби керування

33. Засоби керування повинні бути розроблені та зконструйовані таким чином, щоб бути безпечними і надійними, витримувати звичайні експлуатаційні навантаження та вплив зовнішніх факторів, таких як вологість,

екстремальні температури або електромагнітні перешкоди, без створення небезпечних ситуацій, навіть у разі помилки під час експлуатації.

Засоби зв'язку

34. Обслуговувальний персонал повинен бути забезпечений відповідними засобами для спілкування між собою у будь-який час та інформування пасажирів у разі надзвичайної ситуації.

Транспортні засоби та буксирні пристрої

35. Транспортні засоби та/або буксирні пристрої необхідно розробляти та обладнувати таким чином, щоб за передбачуваних умов експлуатації запобігти випаданню пасажирів або обслуговувального персоналу та не наражати їх на будь-які інші ризики.

36. Кріплення транспортних засобів та буксирних пристроїв повинні бути розроблені і виготовлені таким чином, щоб виключити:

пошкодження каната, або,
сковзання, крім випадків, коли просковзування істотно не впливає на безпечність транспортного засобу, буксирного пристрою або самої дороги, за максимально несприятливих умов.

37. Двері транспортного засобу (у вагонах, кабінах) розробляють і конструюють таким чином, щоб їх можна було закрити та замкнути. Підлогу і стіни транспортного засобу розробляють та конструюють таким чином, щоб вони могли витримати тиск і навантаження від пасажирів та обслуговувального персоналу за будь-яких обставин.

38. Якщо, з міркувань безпечної експлуатації на транспортному засобі повинен бути оператор, транспортний засіб оснащують обладнанням, необхідним для виконання оператором своїх обов'язків.

39. Транспортні засоби та/або буксирні пристрої і, зокрема, їхні системи підвішування повинні бути розроблені та виготовлені таким чином, щоб забезпечити безпеку обслуговувального персоналу згідно з відповідними правилами та інструкціями.

40. У разі облаштування транспортних засобів різніми затискачами, необхідно вжити всіх заходів для виконання зупинки, без ризику для пасажирів або обслуговувального персоналу, на момент відправлення будь-якого транспортного засобу, в якого було неправильно виконано кріплення до каната, на момент прибуття будь-якого транспортного засобу, у якого кріплення не відбулось та для запобігання падіння транспортного засобу.

41. Установки, на яких транспортні засоби пересуваються по фіксованих трасах (такі як фунікулерні транспортні засоби і підвісні вагони для багатоканатних доріг) повинні бути обладнані автоматичним гальмівним пристроєм на трасі, якщо на практиці можливість розриву тягового канату виключити неможливо.

42. Якщо не можна повністю усунути ризик сходження транспортного засобу з рейок за допомогою інших заходів, транспортний засіб повинен бути оснащений пристроєм проти сходження з рейок, який дозволяє виконати зупинку транспортного засобу без ризику для людини.

Обладнання для пасажирів і обслуговувального персоналу

43. Доступ до зони посадки та вихід з зони висадки, а також посадка та висадка пасажирів і обслуговувального персоналу повинні бути організовані з урахуванням руху і зупинки транспортних засобів і у спосіб, що гарантуватиме безпеку пасажирів і обслуговувального персоналу, особливо в зонах, де існує ризик падіння.

Необхідно обов'язково забезпечити, щоб діти та особи з інвалідністю могли безпечно користуватися канатною дорогою, якщо вона розроблена для перевезення таких осіб.

Придатність до експлуатації

Безпечність

44. Необхідно виконувати всі технічні положення та заходи для того, щоб забезпечити використання канатної дороги за її цільовим призначенням відповідно до технічної специфікації і визначених умов експлуатації, і щоб забезпечити дотримання інструкцій з безпечної експлуатації та технічного обслуговування. Інструкція з експлуатації та відповідні примітки повинні бути складені відповідно до закону про порядок застосування мов. Зазначені інструкції, а також будь-яке маркування повинні бути чіткими, зрозумілими та очевидними.

45. Особи, відповідальні за експлуатацію канатної дороги, повинні бути забезпечені відповідними матеріальними ресурсами та мати відповідну кваліфікацію для виконання покладених на них завдань.

Безпека у разі зупинки канатної дороги

46. Необхідно запровадити всі технічні положення та заходи, щоб забезпечити перевезення пасажирів та обслуговувального персоналу до безпечного місця протягом обумовленого часу з огляду на тип канатної дороги і

місцевість, в якій її встановлено, коли рух канатної дороги зупинився, і її не можна швидко перезапустити.

Інші спеціальні положення щодо безпеки

Пульти керування і робочі місця для операторів

47. Рухомі частини, до яких зазвичай є доступ на станціях, розробляють, виготовляють та встановлюють у спосіб, що виключає будь-які ризики або, якщо такі ризики існують, оснащують запобіжними пристроями таким чином, щоб запобігти будь-якому контакту з частинами канатної дороги, який може призвести до нещасних випадків. Ці пристрої повинні бути такого типу, що їх не можна легко зняти або вивести з ладу.

Ризик падіння

48. Робочі місця та робочі зони, в тому числі ті, які рідко використовуються, та доступ до них повинні бути розроблені та виготовлені таким чином, щоб запобігти падінню осіб, які працюють або перебувають в них. Якщо конструкція не відповідає вимогам, на них повинні бути місця кріплення для засобів індивідуального захисту, що запобігає падінню.

Процедури оцінки відповідності для підсистем та компонентів безпеки.

МОДУЛЬ В (експертиза типу – тип виробництва)

1. Експертиза типу є тією частиною процедури оцінки відповідності, в якій призначений орган досліджує експертизу технічного проекту компонента безпеки або підсистеми та перевіряє і засвідчує що технічний проект відповідає вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до них.

2. Експертиза типу може бути виконана одним з наведених способів:
оцінка адекватності технічного проекту компонента безпеки або підсистеми шляхом експертизи технічної документації, що зазначена у пункті 3 цього додатка;

дослідження зразка завершеного компонента безпеки або підсистеми, що є репрезентативним для передбаченого виробництва (експертиза типового зразка).

3. Виробник подає лише одному призначеному органу за своїм вибором заявку на експертизу типу, яка повинна включати:

1) найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;

2) письмову заяву про те, що така ж заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;

3) технічну документацію до компонента безпеки або підсистеми відповідно до додатка 8 цього Технічного регламенту;

4) зразки, що є репрезентативними для передбаченого виробництва або докладну інформацію про місце їх дослідження. Призначений орган може затребувати додаткові зразки, якщо це необхідно для виконання програми випробувань.

4. Призначений орган:

проводить експертизу технічної документації з метою оцінки адекватності технічного проекту компонента безпеки або підсистеми;

перевіряє відповідність виготовлення зразка (зразків) технічній документації та визначає елементи зразка (зразків), що спроектовані згідно із застосовними положеннями відповідних національних стандартів та/або технічних специфікацій, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам, а також елементи, що розроблені без застосування відповідних положень зазначених стандартів;

якщо виробник застосував рішення, визначені у відповідних національних стандартах та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам, – проводить

належні дослідження і випробування або доручає їх проведення, щоб перевірити правильність застосування таких рішень;

якщо не були застосовані рішення, визначені у відповідних національних стандартах та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам, – проводить належні дослідження і випробування або доручає їх проведення, щоб перевірити відповідність прийнятих виробником рішень відповідним суттєвим вимогам цього Технічного регламенту;

узгоджує з виробником місце, в якому будуть проводитися дослідження і випробування.

5. Призначений орган складає звіт про оцінювання, в якому наводяться дані про діяльність, що проводиться відповідно до пункту 4 цього додатка, та її результати. Призначений орган оприлюднює (повністю або частково) зміст зазначеного звіту лише за згодою виробника, крім випадків, коли такий орган зобов'язаний оприлюднювати зміст зазначеного звіту на запит органу, що призначає.

6. У разі коли типовий зразок відповідає вимогам цього Технічного регламенту, призначений орган видає виробнику сертифікат експертизи типу. У такому сертифікаті зазначаються найменування і адреса виробника, висновки дослідження, умови чинності сертифіката (у разі наявності) та дані, необхідні для ідентифікації затвердженого типу. До сертифіката експертизи типу можуть додаватися один чи більше додатків.

У сертифікаті експертизи типу та додатках до нього повинна міститися вся відповідна інформація, яка дає змогу оцінювати відповідність виготовлених компонентів безпеки або підсистем дослідженому типовому зразку та здійснювати контроль під час експлуатації. В ньому також повинні бути зазначені всі умови, які можуть застосовуватися до його видачі, а також він повинен супроводжуватись описом та кресленнями, необхідними для ідентифікації затвердженого зразка.

Максимальний строк дії сертифікату становить 30 років з моменту його видачі.

У разі, коли типовий зразок не відповідає застосовним вимогам цього Технічного регламенту, призначений орган відмовляє у видачі сертифіката експертизи типу та повідомляє про це заявнику з наданням докладного обґрунтування своєї відмови.

7. Призначений орган повинен постійно відслідковувати будь-які зміни в загальноновизнаному сучасному стані розвитку техніки, які свідчать про те, що затверджений тип може вже не відповідати застосовним вимогам цього Технічного регламенту, та повинен визначити потребу в подальшому дослідженні таких змін. У разі коли зазначені зміни потребують подальшого дослідження, призначений орган повинен повідомити про це виробнику.

Виробник повинен інформувати призначений орган, який зберігає технічну документацію стосовно сертифіката експертизи типу, про всі модифікації затвердженого типу, що можуть вплинути на відповідність компонента безпеки або підсистеми суттєвим вимогам цього Технічного регламенту або на умови чинності такого сертифіката. Такі модифікації потребують додаткового затвердження у формі доповнення до первинного сертифіката експертизи типу.

Призначений орган перевіряє модифікацію та повідомляє виробнику про те, що сертифікат експертизи типу залишається чинним, або про необхідність проведення подальших перевірок, експертизи або випробувань. Залежно від обставин, призначений орган видає доповнення до первинного сертифіката експертизи типу або пропонує подати нову заявку на експертизу типу.

8. Кожен призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про видані або скасовані ним сертифікати експертизи типу та/або будь-які доповнення до них, а також періодично чи на запит органу, що призначає, подавати йому перелік відмов у видачі сертифіката та/або будь-яких доповнень до нього та сертифікатів експертизи типу та/або будь-яких доповнень до них, дію яких він зупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Кожен призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про відмови у видачі сертифіката експертизи типу та/або будь-яких доповнень до нього, про сертифікати та/або будь-які доповнення до них, які він скасував, зупинив дію чи встановив щодо них інші обмеження, а на запит – також про видані ним сертифікати експертизи типу та/або доповнення до них.

Орган, що призначає, відповідні органи державного ринкового нагляду та інші призначені органи мають право на запити одержувати копію сертифікатів експертизи типу та/або доповнень до них. Орган, що призначає, та відповідні органи державного ринкового нагляду мають право на запити одержувати копію технічної документації та результати досліджень, проведених призначеним органом. Призначений орган зберігає копію сертифіката експертизи типу, додатків і доповнень до нього, а також технічний файл, включаючи подану виробником документацію, до закінчення строку дії такого сертифіката.

9. Виробник зберігає копію сертифіката експертизи типу, додатків і доповнень до нього разом із технічною документацією для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка моделі компонента безпеки або підсистеми.

10. Уповноважений представник виробника може подати заявку, зазначену в пункті 3 цього додатка, та виконувати обов'язки, визначені в пунктах 7 і 9 цього додатка, за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ D (відповідність типові на основі забезпечення якості виробничого процесу)

1. Відповідність типові на основі забезпечення якості виробничого процесу є тією частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, визначені в пунктах 2, 10 і 11 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що компоненти безпеки або підсистеми відповідають типові, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до зазначеної продукції.

Виробництво

2. Виробник забезпечує функціонування схваленої системи управління якістю для виробництва, контролю та проведення випробувань готової продукції згідно з пунктами 3 – 7 цього додатка і підлягає нагляду згідно з пунктами 8 – 11 цього додатка.

Система управління якістю

3. Виробник подає обраному ним призначеному органу заявку на оцінку системи управління якістю стосовно відповідної продукції, яка повинна включати:

найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;

письмову заяву про те, що така сама заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;

усю відповідну інформацію про компоненти безпеки або підсистеми, затверджені в рамках модулю B;

документацію стосовно системи управління якістю;

технічну документацію щодо затвердженого типу та копію сертифіката (сертифікатів) експертизи типу;

докладну інформацію про місце виготовлення компонента безпеки або підсистеми.

4. Система управління якістю повинна забезпечувати відповідність компонентів безпеки або підсистем типові (типам), описаним у сертифікаті (сертифікатах) експертизи типу, та вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до них.

Усі прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути систематично і упорядковано задокументовані

у вигляді політик, процедур та інструкцій, викладених у письмовій формі. Документація стосовно системи управління якістю повинна давати можливість однозначно тлумачити програми, плани, настанови і протоколи (записи) щодо якості.

Зазначена документація повинна, зокрема, містити належний опис:

цілей у сфері якості та організаційної структури, обов'язків і повноважень керівництва стосовно якості продукції;

відповідних методів виробництва, контролю якості та забезпечення якості, процесів і системних заходів, які будуть застосовуватися;

досліджень і випробувань, які будуть проводитися до, під час та після виробництва продукції, а також періодичності їх проведення;

протоколів (записів) щодо якості (звітів про інспектування, даних випробувань і калібрувань, звітів про кваліфікацію відповідного персоналу тощо);

засобів моніторингу, які дають змогу контролювати досягнення необхідної якості продукції та ефективного функціонування системи управління якістю.

5. Призначений орган оцінює систему управління якістю з метою визначення її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатку.

Призначений орган робить припущення, яке визнається достовірним, поки не буде доведено інше, про відповідність вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатку, тих елементів системи управління якістю, що відповідають відповідним вимогам національного стандарту, який є ідентичним відповідному гармонізованому європейському стандарту та/або технічним специфікаціям.

Група аудиту повинна володіти досвідом роботи у сфері систем управління якістю та мати у своєму складі принаймні одного члена з досвідом оцінювання відповідної продукції та технології її виробництва, а також знанням застосовних вимог технічного регламенту. Проведення аудиту включає відвідування підприємства виробника для здійснення оцінки. Група аудиту вивчає технічну документацію, зазначену в абзаці шостому пункту 3 цього додатку, з метою перевірки здатності виробника ідентифікувати вимоги цього Технічного регламенту та проводити необхідні дослідження для забезпечення відповідності компонентів безпеки або підсистеми таким вимогам.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення щодо оцінки

6. Виробник повинен виконувати обов'язки, пов'язані із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю, та підтримувати її в адекватному та ефективному стані.

7. Виробник зобов'язаний інформувати призначений орган, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни в такій системі.

Призначений орган оцінює будь-які запропоновані зміни та приймає рішення щодо здатності зміненої системи управління якістю надалі відповідати вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка, чи необхідності проведення повторної оцінки.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки дослідження та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

Нагляд під відповідальністю призначеного органу

8. Мета нагляду полягає в тому, щоб пересвідчитися в належному виконанні виробником обов'язків, пов'язаних із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю.

9. Для цілей нагляду виробник зобов'язаний надавати призначеному органу доступ до місць виробництва, контролю, проведення випробувань і зберігання продукції, а також усю необхідну інформацію, зокрема:

документація системи управління якістю;

протоколи (записи) щодо якості (звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу тощо).

10. Призначений орган повинен проводити періодичні аудити не рідше одного разу на два роки, щоб пересвідчитися в тому, що виробник підтримує в належному стані і застосовує систему управління якістю, а також подавати виробнику звіт про аудит.

11. Крім періодичних аудитів, призначений орган може здійснювати відвідування виробника без попередження. Під час таких відвідувань призначений орган у разі потреби може проводити випробування продукції або доручати їх проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган повинен подавати виробнику звіт про відвідування, а в разі проведення випробувань продукції – також протокол випробувань.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

12. Виробник наносить визначене в технічному регламенті маркування відповідності та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний окремий виріб, що відповідає типові, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам цього Технічного регламенту.

13. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі продукції та зберігає її для подання на запити органів державного

ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка такої моделі. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати модель продукції, для якої її складено.

Копія декларації про відповідність подається відповідним органам державного ринкового нагляду на їх запити.

14. Виробник протягом не менше ніж 30 років після введення в обіг останнього зразку компонента безпеки або підсистеми зберігає для подання на запити органів державного ринкового нагляду:

документацію, зазначену в пункті 3 цього додатка;

документацію щодо схвалених змін, зазначених у пункті 7 цього додатка;

рішення, звіти та протоколи призначеного органу, зазначені у пунктах 7, 10 і 11 цього додатка.

15. Кожен призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про видані або скасовані ним документи щодо схвалення системи управління якістю, а також періодично чи на запит органу, що призначає, подавати йому перелік відмов у видачі документа щодо схвалення системи та документів щодо схвалення системи управління якістю, дію яких він зупинив чи визначив щодо них інші обмеження.

Кожен призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про відмови у видачі документів щодо схвалення системи управління якістю, про документи щодо схвалення системи, дію яких він зупинив, скасував чи визначив щодо них інші обмеження, а на запит – також про видані ним документи щодо схвалення системи управління якістю.

Уповноважений представник

16. Обов'язки виробника, визначені в пунктах 3, 7, 12 – 14 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ F (відповідність типові на основі перевірки компонента безпеки або підсистеми)

1. Відповідність типові на основі перевірки компонента безпеки або підсистеми є тією частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, визначені в пунктах 2, 7, 11 і 12 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що відповідні компоненти безпеки або підсистеми, до яких було застосовано положення пункту 3 цього додатка, відповідають типові, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідають вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до них.

Виробництво

2. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і його моніторинг забезпечували відповідність виготовлених компонентів безпеки або підсистем затвердженому типові, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до них.

Перевірка

3. Виробник подає лише одному призначеному органу за своїм вибором заявку на перевірку відповідності компонента безпеки або підсистеми, яка повинна включати:

найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;

письмову заяву про те, що така сама заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;

усю відповідну інформацію про компоненти безпеки або підсистеми, затверджені в рамках модулю B;

технічну документацію щодо затвердженого типу та копію сертифіката (сертифікатів) експертизи типу;

докладну інформацію про місце перевірки відповідності компонента безпеки або підсистеми.

4. Обраний виробником призначений орган проводить належні дослідження і випробування з метою перевірки відповідності компонента безпеки або підсистеми затвердженому типові, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам цього Технічного регламенту.

За вибором виробника дослідження і випробування для перевірки відповідності компонента безпеки або підсистеми відповідним вимогам

проводяться шляхом дослідження та випробування кожного виробу згідно з пунктами 5 і 6 цього додатка або шляхом дослідження та випробування компонента безпеки або підсистеми із застосуванням статистичних методів згідно з пунктами 7 – 10 цього додатка.

Перевірка відповідності шляхом дослідження та випробування кожного компонента безпеки або підсистеми

5. Усі компоненти безпеки або підсистеми досліджуються окремо, та підлягають проведенню належних випробувань, які визначені у відповідному національному стандарті (національних стандартах) та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності компонента безпеки або підсистеми суттєвим вимогам, або рівноцінних випробувань з метою перевірки відповідності затвердженому типові, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам цього Технічного регламенту. У разі відсутності такого національного стандарту відповідний призначений орган приймає рішення про те, які випробування необхідно провести.

6. Призначений орган видає сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та наносить свій ідентифікаційний номер на кожний затверджений компонент безпеки або підсистему, або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник зберігає сертифікати відповідності для подання на запити органів державного ринкового нагляду для інспекційних цілей протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка моделі компонента безпеки або підсистеми.

Статистична перевірка відповідності

7. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і його моніторинг забезпечували однорідність кожної виготовленої партії продукції, та подає компонент безпеки або підсистему для перевірки у вигляді однорідних партій.

8. Згідно з вимогами цього Технічного регламенту з кожної партії продукції методом випадкового відбору відбирається зразок (зразки) продукції. Усі зразки продукції досліджуються окремо та підлягають проведенню належних випробувань, які визначені у відповідному національному стандарті (національних стандартах) та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам, або рівноцінних випробувань для того, щоб забезпечити їх відповідність застосовним вимогам цього Технічного регламенту та визначити, приймається відповідна партія продукції чи бракується. У разі відсутності такого національного стандарту відповідний призначений орган приймає рішення про те, які випробування необхідно провести.

9. У разі прийняття партії продукції всі компоненти безпеки або підсистеми такої партії вважаються затвердженими, за винятком тих компонентів безпеки або підсистем із зразка, які були визнані такими, що не пройшли успішно випробувань.

Призначений орган видає сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та наносить свій ідентифікаційний номер на кожен затверджений компонент безпеки або підсистема, або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник зберігає сертифікати відповідності для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка моделі компонента безпеки або підсистеми.

10. У разі коли партія продукції бракується, призначений орган або відповідний орган державного ринкового нагляду повинен вжити належних заходів для запобігання введенню такої партії в обіг. У разі частого бракування партій призначений орган може зупинити статистичну перевірку та вжити належних заходів.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

11. Виробник наносить маркування відповідності та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний окремий компонент безпеки або підсистему, що відповідає затвердженому типові, описаному у сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам цього Технічного регламенту.

12. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі продукції та зберігає її для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка такої моделі. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати модель продукції, для якої її складено.

Копія декларації про відповідність подається відповідним органам державного ринкового нагляду на їх запити.

У разі надання призначеним органом, зазначеним у пункті 3 цього додатка, своєї згоди та під його відповідальність виробник також може наносити ідентифікаційний номер такого призначеного органу на продукцію.

13. За згодою призначеного органу та під його відповідальність, виробник може наносити ідентифікаційний номер такого призначеного органу на компоненти безпеки і підсистеми в процесі виробництва.

Уповноважений представник

14. Обов'язки виробника від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні. Уповноважений представник не може виконувати обов'язки виробника, визначені в пунктах 2 і 7 цього додатка.

МОДУЛЬ G (відповідність на основі перевірки одиниці продукції)

1. Відповідність на основі перевірки одиниці продукції є процедурою оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, зазначені в пунктах 2, 3, 5 і 6 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що відповідний компонент безпеки або підсистема, до якого було застосовано положення пунктів 3, 4 цього додатка, відповідає вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до зазначеного виробу.

Виробництво

2. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і його моніторинг забезпечували відповідність виготовленого компонента безпеки або підсистеми застосовним вимогам цього Технічного регламенту.

Перевірка

3. Виробник подає лише одному призначеному органу за своїм вибором заявку на перевірку відповідності компонента безпеки або підсистеми, яка повинна включати:

найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;

письмову заяву про те, що така сама заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;

технічну документацію до компонента безпеки або підсистеми згідно з додатком 8 до цього Технічного регламенту;

докладну інформацію про місце перевірки відповідності компонента безпеки або підсистеми.

4. Обраний виробником призначений орган проводить чи доручає проведення належних досліджень і випробувань, які визначені у відповідних національних стандартах та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності компонента безпеки або підсистеми суттєвим вимогам, або рівноцінних випробувань з метою перевірки відповідності виробу застосовним вимогам цього Технічного регламенту. У разі відсутності такого національного стандарту та/або технічної специфікації відповідний призначений орган приймає рішення про те, які випробування необхідно провести.

Призначений орган видає сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та наносить свій ідентифікаційний номер на затверджений виріб або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Якщо призначений орган відмовляє у видачі сертифіката відповідності, він зазначає причини такої відмови і зазначає необхідні коригувальні заходи.

Якщо виробник повторно подає заявку на перевірку одиниці продукції відповідного компонента безпеки або підсистеми, він повинен подавати її до того ж призначеного органу.

Виробник зберігає технічну документацію і сертифікати відповідності для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення компонента безпеки або підсистеми в обіг.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

5. Виробник наносить маркування відповідності та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер останнього на кожний компонент безпеки або підсистему, що відповідає застосовним вимогам цього Технічного регламенту.

6. Виробник складає письмову декларацію про відповідність та зберігає її для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення компонента безпеки або підсистеми в обіг. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати компонент безпеки або підсистему, для якого її складено.

Копія декларації про відповідність подається відповідним органам державного ринкового нагляду на їх запити.

Уповноважений представник

7. Обов'язки виробника, визначені в пунктах 3, 5 і 6 цих модулів, від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ Н 1 (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості з експертизою проекту)

1. Відповідність на основі цілковитого забезпечення якості з експертизою проекту є процедурою оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, визначені в пунктах 2, 19 і 20 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що компонент безпеки або підсистема відповідає вимогам технічного регламенту, що застосовуються до нього.

Виробництво

2. Виробник забезпечує функціонування схваленої системи управління якістю для проектування, виробництва, контролю та проведення випробувань компонентів безпеки або підсистем згідно з пунктами 3 – 8 цього додатка і підлягає нагляду згідно з пунктами 15 – 18 цього додатка. Адекватність технічного проекту продукції досліджується відповідно до пунктів 9 – 14 цього додатка.

Система управління якістю

3. Виробник подає обраному ним призначеному органу заявку на оцінку системи управління якістю стосовно відповідної продукції, яка повинна включати:

найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;

усю відповідну інформацію щодо компонентів безпеки або підсистем, виробництво яких передбачено;

технічну документацію згідно з додатком 8 до цього Технічного регламенту для одного репрезентативного зразка кожної категорії компонента безпеки або підсистеми, виробництво яких передбачено;

документацію стосовно системи управління якістю;

докладну інформацію про місце розробки, перевірки відповідності, виробництва і випробування компонентів безпеки або підсистем.

письмову заяву про те, що така ж заявка не була подана до будь-якого іншого призначеного органу.

4. Система управління якістю повинна забезпечити відповідність компонентів безпеки або підсистем вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до них.

Усі прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути систематично і упорядковано задокументовані у вигляді політик, процедур та інструкцій, викладених у письмовій формі. Документація стосовно системи управління якістю повинна давати можливість однозначно тлумачити програми, плани, настанови і протоколи (записи) щодо якості.

Зазначена документація повинна, зокрема, містити належний опис:

цілей у сфері якості та організаційної структури, обов'язків і повноважень керівництва стосовно якості проектування і продукції;

технічних специфікацій на проектування, включаючи стандарти, що будуть застосовуватися, а в разі, коли відповідні національні стандарти та/або технічні специфікації, відповідність яким надає презумпцію відповідності компонента безпеки або підсистеми суттєвим вимогам, не будуть застосовуватися повністю, – опис засобів, що будуть використані з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до компонентів безпеки або підсистем;

методів контролю та перевірки проекту, процесів і системних заходів, які будуть застосовуватися під час проектування компонентів безпеки або підсистем;

відповідних методів виробництва, контролю якості та забезпечення якості, процесів і системних заходів, які будуть застосовуватися;

досліджень і випробувань, які будуть проводитися до, під час, та після виробництва, а також періодичності їх проведення;

протоколів (записів) щодо якості (звітів про інспектування, даних випробувань і калібрувань, звітів про кваліфікацію відповідного персоналу тощо);

засобів моніторингу, які дають змогу контролювати досягнення необхідної якості проектування і продукції та ефективне функціонування системи управління якістю.

5. Призначений орган оцінює систему управління якістю з метою визначення її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка.

Призначений орган робить припущення, яке визнається достовірним, поки не буде доведено інше, про відповідність вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка, тих елементів системи управління якістю, що відповідають відповідним вимогам національного стандарту, який є ідентичним відповідному гармонізованому європейському стандарту та/або технічним специфікаціям.

Аудит включає відвідування підприємства виробництва, дослідження та випробування компонентів безпеки або підсистем.

Група аудиту повинна володіти досвідом роботи у сфері систем управління якістю та мати у своєму складі принаймні одного члена з досвідом роботи експертом з оцінки відповідності канатних доріг та технології виробництва компонентів безпеки або підсистем, а також знанням застосовних вимог цього Технічного регламенту.

Група аудиту досліджує технічну документацію, зазначену в пункті 3 цього додатку, щоб переконатися у здатності виробника ідентифікувати застосовні вимоги цього Технічного регламенту, проводити необхідні дослідження для забезпечення відповідності компонентів безпеки або підсистем таким вимогам.

Призначений орган повідомляє виробнику або його уповноваженому представнику про прийняте рішення.

Зазначене повідомлення повинне містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

6. Виробник повинен виконувати обов'язки, пов'язані із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю, та підтримувати її в адекватному та ефективному стані.

7. Виробник зобов'язаний інформувати призначений орган, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни в такій системі.

Призначений орган оцінює будь-які запропоновані зміни та приймає рішення щодо здатності зміненої системи управління якістю надалі відповідати вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додака, чи необхідності проведення повторної оцінки.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки дослідження та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

Експертиза проекту

8. Виробник подає призначеному органу, зазначеному в пункті 3 цього додатку, заявку на експертизу проекту.

9. У заявці повинні бути визначені питання проектування, виробництва і функціонування продукції. Заявка повинна давати змогу оцінити відповідність компонента безпеки або підсистеми вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до нього. Заявка повинна включати:

найменування та адресу виробника;

письмову заяву про те, що така ж заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;

технічну документацію, що зазначена у додатку 8 до цього Технічного регламенту.

10. Призначений орган досліджує заявку та в разі коли проект відповідає вимогам цього Технічного регламенту, що застосовуються до компонента безпеки або підсистеми, видає виробнику сертифікат експертизи проекту. У такому сертифікаті зазначаються найменування і адреса виробника, висновки дослідження, умови чинності сертифіката (у разі наявності) та дані, необхідні

для ідентифікації затвердженого проекту. До сертифіката експертизи проекту можуть додаватися один чи більше додатків.

У сертифікаті експертизи проекту та додатках до нього повинна міститися вся відповідна інформація, яка дає змогу оцінювати відповідність виготовленого компонента безпеки або підсистеми дослідженому проекту та у відповідних випадках здійснювати контроль під час експлуатації.

У разі коли проект не відповідає застосовним вимогам цього Технічного регламенту, призначений орган відмовляє у видачі сертифіката експертизи проекту та повідомляє про це заявнику з наданням докладного обґрунтування своєї відмови.

11. Призначений орган повинен постійно відслідковувати будь-які зміни в загально визнаному сучасному стані розвитку техніки, які свідчать про те, що затверджений проект може вже не відповідати застосовним вимогам технічного регламенту, та повинен визначити потребу в подальшому дослідженні таких змін. У разі коли зазначені зміни потребують подальшого дослідження, призначений орган повинен повідомити про це виробнику.

Виробник повинен інформувати призначений орган, який видав сертифікат експертизи проекту, про всі модифікації затвердженого проекту, що можуть вплинути на відповідність суттєвим вимогам технічного регламенту або на умови чинності такого сертифіката. Такі модифікації потребують додаткового затвердження призначеним органом, який видав сертифікат експертизи проекту, у формі доповнення до первинного сертифіката експертизи проекту.

12. Кожен призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про видані або скасовані ним сертифікати експертизи проекту та/або будь-які доповнення до них, а також періодично чи на запит органу, що призначає, подавати йому перелік відмов у видачі сертифіката та/або будь-яких доповнень до нього та сертифікатів експертизи проекту та/або будь-яких доповнень до них, дію яких він зупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Кожен призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про відмови у видачі сертифіката експертизи проекту та/або будь-яких доповнень до нього, про сертифікати та/або будь-які доповнення до них, які він скасував, зупинив дію чи встановив щодо них інші обмеження, а на запит – також про видані ним сертифікати експертизи проекту та/або доповнення до них.

Орган, що призначає, відповідні органи державного ринкового нагляду та інші призначені органи мають право на запити одержувати копію сертифікатів експертизи проекту та/або доповнень до них. Орган, що призначає, та відповідні органи державного ринкового нагляду мають право на запити одержувати копію технічної документації та результати досліджень, проведених призначеним органом.

13. Призначений орган зберігає копію сертифіката експертизи проекту, додатків і доповнень до нього, а також технічний файл, включаючи подану виробником документацію, до закінчення строку дії такого сертифіката.

14. Виробник зберігає копію сертифіката експертизи проекту, додатків і доповнень до нього разом із технічною документацією для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка компонента безпеки або підсистеми.

Нагляд під відповідальністю призначеного органу

15. Мета нагляду полягає в тому, щоб пересвідчитися в належному виконанні виробником обов'язків, пов'язаних із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю.

16. Для цілей нагляду виробник зобов'язаний надавати призначеному органу доступ до місць проектування, виробництва, контролю, проведення випробувань і зберігання продукції, а також усю необхідну інформацію, зокрема:

документацію стосовно системи управління якістю;

протоколи (записи) щодо якості, передбачені тією частиною системи управління якістю, яка стосується проектування (результати аналізів, розрахунків, випробувань тощо);

протоколи (записи) щодо якості, передбачені тією частиною системи управління якістю, яка стосується виробництва (звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу тощо).

17. Призначений орган повинен проводити періодичні аудити, щоб пересвідчитися в тому, що виробник підтримує в належному стані і застосовує систему управління якістю, а також подавати виробнику звіт про аудит. Періодичність аудитів повинна бути такою, щоб повна переоцінка здійснювалася кожні три роки.

18. Крім періодичних аудитів, призначений орган може здійснювати відвідування виробника без попередження. Під час таких відвідувань призначений орган у разі потреби може проводити випробування продукції або доручати їх проведення з метою перевірки належного функціонування системи управління якістю. Призначений орган повинен подавати виробнику звіт про відвідування, а в разі проведення випробувань продукції – також протокол випробувань.

Маркування відповідності і декларація про відповідність

19. Виробник наносить знак відповідності та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний окремий компонент безпеки або підсистему, що відповідає застосовним вимогам цього Технічного регламенту.

20. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі компонента безпеки або підсистеми і зберігає її для подання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 30 років після введення в обіг останнього зразка компонента безпеки або підсистеми. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати модель продукції, для якої її складено, та номер сертифіката експертизи проекту.

Копія декларації про відповідність подається відповідним органам державного ринкового нагляду на їх запити.

21. Виробник протягом не менше ніж 30 років після введення в обіг останнього зразка компонента безпеки або підсистеми, зберігає для подання на запити органів державного ринкового нагляду:

технічну документацію, зазначену у пункті 3 цього додатка;

документацію стосовно системи управління якістю, зазначену в пункті 3 цього додатка;

документацію щодо схвалених змін, зазначених у пункті 7 цього додатка;

рішення, звіти та протоколи призначеного органу, зазначені в пунктах 5, 7, 17, і 18 цього додатка.

22. Кожен призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про видані або скасовані ним документи щодо схвалення системи управління якістю, а також періодично чи на запит органу, що призначає, подавати йому перелік відмов у видачі документа щодо схвалення системи та документів щодо схвалення системи управління якістю, дію яких він зупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Кожен призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про відмови у видачі документів щодо схвалення системи управління якістю, про документи щодо схвалення системи, дію яких він зупинив, скасував чи встановив щодо них інші обмеження, а на запит – також про видані ним документи щодо схвалення системи управління якістю.

Призначений орган зберігає копії документів щодо схваленої системи управління якістю, додатки і доповнення до них, а також технічний файл протягом 30 років з дати їхньої видачі.

Уповноважений представник

23. Уповноважений представник може виконувати обов'язки виробника, зазначені в пунктах 3, 12, 14, 19 – 21 цього додатка від імені та під його відповідальність виробника за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

Технічна документація для підсистем та компонентів безпеки

1. Технічна документація повинна давати можливість оцінити відповідність компонента безпеки або підсистеми застосовним вимогам цього Технічного регламенту і містити відповідний аналіз та оцінку ризиків. У технічній документації повинні зазначатися застосовні вимоги та пов'язані з проведенням оцінки відповідності питання проектування, виробництва і функціонування компонента безпеки або підсистеми.

2. Технічна документація повинна містити принаймні такі елементи:

- загальний опис компонента безпеки або підсистеми;
- ескізний проект, виробничі креслення та схеми компонентів, агрегатів, електричних кіл тощо, і опис та пояснення, необхідні для розуміння цих креслень і схем, та функціонування компонента безпеки або підсистеми;
- перелік застосованих повністю чи частково національних стандартів та/або інших відповідних технічних специфікацій, зазначених у пункті 51 цього Технічного регламенту, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам, а в разі, коли зазначені стандарти не були застосовані, – описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам цього Технічного регламенту. У разі часткового застосування національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності компонент суттєвим вимогам, у технічній документації зазначаються їх частини, які були застосовані;
- підтвердні докази щодо адекватності проекту, в тому числі результати будь-яких проектних розрахунків, експертиз або випробувань, проведених відповідною лабораторією виробника або іншою випробувальною лабораторією від імені виробника та під його відповідальність;
- копію інструкції щодо експлуатації компонента безпеки або підсистеми;
- для підсистем, копію декларацій про відповідність компонентів безпеки, вбудованих у підсистему.

Додаток 9
до Технічного регламенту

Декларація про відповідність компонентів безпеки або підсистем(№ XXXX) (*)

1. Підсистема/компонент безпеки або модель підсистеми /компонента безпеки (виріб, тип, партія або серійний номер)_____

2. Найменування та адреса виробника або уповноваженого представника (в разі потреби)_____

3. Ця декларація про відповідність видана під виключну відповідальність виробника_____

4. Об'єкт декларації (ідентифікація компонента безпеки або підсистеми, яка дає змогу забезпечити його простежуваність; за потреби, може включати зображення в разі, коли це потрібно для ідентифікації обладнання):_____

(опис компонента безпеки або підсистеми)

_____ (відповідні положення, яким повинен відповідати компонент безпеки і, зокрема, умови

використання)

5. Об'єкт декларації, описаний у пункті 4 цього додатка, відповідає вимогам Технічного регламенту

6. Посилання на національні стандарти, включені до переліку національних стандартів, що застосовані або посилання на специфікації, стосовно яких декларується відповідність_____

7. Призначений орган_____ (найменування, адреса, ідентифікаційний номер)

здійснив_____ (опис процедури)

і видав сертифікат(и)_____ (детальна інформація, включно з датою, і, за необхідності,

інформація про термін дії та умови його чинності)

8. Додаткова інформація_____

Підписано від імені та за дорученням_____ (місце і дата видачі)

_____ (прізвище та ініціали, посада)

_____ (підпис)

* Виробнику необов'язково надавати номер декларації про відповідність

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ
положень Регламенту ЄС 2016/424 Європейського Парламенту та
Ради від 09 березня 2016 р. про канатні установки, що скасовує
Директиву 2000/9/ЄС і Технічного регламенту канатних доріг

Положення Регламенту	Положення Технічного регламенту
Стаття 1	пункт 1
Стаття 2	пункти 2, 3
Стаття 3	пункт 4
Стаття 4	пункт 5
Стаття 5	пункти 6 – 9
Стаття 6	пункт 10
Стаття 7	пункт 11
Стаття 8	пункти 12 – 16
Стаття 9	пункти 17 – 21
Стаття 10	пункти 22 – 23
Стаття 11	пункти 24 – 32
Стаття 12	пункти 33 – 34
Стаття 13	пункти 35 – 43
Стаття 14	пункт 44 – 48
Стаття 15	пункт 49
Стаття 16	пункт 50
Стаття 17	пункт 51
Стаття 18	пункти 52 – 54
Стаття 19	пункти 55 – 58
Стаття 20	пункт 59
Стаття 21	пункт 60 – 64
Стаття 22	пункти 65, 66
Стаття 23	—
Стаття 24	—

Стаття 25	—	
Стаття 26	пункт	67 – 77
Стаття 27	—	
Стаття 28	пункт	78 – 81
Стаття 29	—	
Стаття 30	—	
Стаття 31	—	
Стаття 32	—	
Стаття 33	—	
Стаття 34	пункти	82 – 86
Стаття 35	пункт	87
Стаття 36	пункти	88, 89
Стаття 37	—	
Стаття 38	пункт	90
Стаття 39	пункт	91
Стаття 40	—	
Стаття 41	—	
Стаття 42	—	
Стаття 43	пункт	92
Стаття 44	—	
Стаття 45	—	
Стаття 46	—	
Стаття 47	—	
Стаття 48	—	
Додаток I	Додаток	I
Додаток II	Додаток	II
Додаток III	Додаток	III
Додаток IV	Додаток	IV
Додаток V	Додаток	V
Додаток VI	Додаток	VI
Додаток VII	Додаток	VII

Додаток VIII	Додаток VIII
Додаток IX	Додаток IX
Додаток X	Додаток X